

ODKAZOWAĆ (13) *vb impf*

Oba o oraz oba a jasne.

[*inf* odkazować.] ◇ *praes 1 sg* odkazuję (4). ◇ *2 sg* odkazujesz (2). ◇ *3 sg* odkazuje (5). ◇ *3 pl* odkazują (1). ◇ [*con 3 sg m by* odkazował.] ◇ *part praes act* odkazując (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w. s.v. odkazać.

1. *W sposób urzędowo potwierdzony przekazywać, dawać komuś innemu jakieś rzeczy; legare, praelegare Cn [w tym: co (10), komu (9)] (11) : Ieft téz tu z Polłki Kśiędzów nabożnych niemáło/ Przeto chcę/ áby łye im co po mnie dośtáło: Otoż im ten rozefchły fzáflik odkázuię/ Bydź ie tákiego dáru godnymi náyduię. PudłFr 78; ZapKościér 1586/65; Calep 589b; Włzák ty nam łto grzywien ná dzwony Odkázuięfz? KlonWor 70.*

odkazować do czego (1): ábowim oni chytróściami łwymy ludzi na łpowiedziaeh zwodzą/ ktorzy dla ich namowy imo łwe powinowáte do kościołow dobrá łwoie odkázuią BielKron 204.

Zwrot: »odkazować na testamencie« (1): Testor [...], Teftáment czinię/ odkázuyę co komu ná teftámenćie. Mącz 452b.

Szereg: »oddawać a odkazować« (1): gdyż wiemy á miłóćiwj ociec/ zówždy co nazacnieyłze rzeczy oddawa á odkázuię dzyatkom łwoim RejPos 87v.

Przen (4) : Komuż tedy odkázuięfz odumárłe łprzety/ Lutnią y treść [= pizszczákę ze trzciny] niedotyczną/ o Pòéta łwięty? KlonŻal B2v; WujNT 283 marg.

Zwroty: »w testamencie odkazować« (!): Przeto iáko w onym teftámenćie/ ciáło y krew łwoię nam odkázuię á oddawa RejPosWiecz³ [97].

[*»zobienicy [= szubienicy] odkazować« = prawdopodobnie: odgrażać się powieszeniem lub nazywać kogoś godnym powieszenia: Raczil V.M. nyevtcziwymy łłowy, na ty to łáfady náłze łfia takrgacz, a gye zobyenyczi odkazowacz ZapWpol 1540 9/197.]*

Szereg: »odkazować a (i) oddawać« (2): Słufźnie tedy ten chleb y kielich/ y teftámentem łie zowie/ [...] y ciáłem y krwią Páńłką prawdziwie łeft/ bo nam thám Pan Kriřtus ciáło y krew łwoię odkázuię y oddáie. RejPosWiecz³ [97], [97].

2. *Odpowiadać [z przytoczeniem] (1) : Przeczét łift/ [...] y poślá zelżył/ ták odkázuiąc: Niechay łię Antoni łwymy Mnichámi bawi/ á niech rozumie žem ią łiego rżádeniu nie podległ. SkarŻyw 58.*

3. *Kazać odejść, opuścić jakieś miejsce; wypędzać (1) :*

Zwroty: praw. »odkazować z ziemie« (1): Relego – Precz oddaliam, odkázuię zzięmie. Calep 908a.

[*»żonę od siebie odkazować«: Lec to [Chryřtus] powiedá aby kto żony/ zinłzyi przyczyny od łiebie nie odkazował/ chyba łtyi łednyi: łefłiby łei niechciáł na gardłó gonić MurzNT 20 (Linde s.v. odkazać).]*

Synonimy: 1. oddawać, odewzdawać, odlecać; 2. odmawiać, odpowiadać, odprawiać, odprawować; 3. oddalać, odprawiać, odprawować, odsyłać, wyganiać, wypędzać.

Formacje współrdzenne cf KAZAĆ.

Cf ODKAZOWANIE, ODKAZOWANY